

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12Csp/58/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517203037
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3517203037.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Ing. Erikou Trtalovou, v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., IČO 36 854 140, so sídlom Bratislava, Michalská 18, právne zastúpeného Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., IČO 47 239 921, so sídlom Prievozská 4/B, Bratislava, proti žalovanému: H. P., X.. XX.XX.XXXX, V. L. X. H. X. Y., o zaplatenie 4.013,23 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4.013,23 Eur, zmluvný úrok vo výške 211,59 Eur a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.114,52 Eur od 15.04.2016 do zaplatenia, zo sumy 1.121,59 Eur od 15.04.2016 do zaplatenia a zo sumy 1.777,12 Eur od 15.04.2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietá.

III. Žalobcovi sa priznáva právo voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný žalovaný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o určení výšky trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 16.03.2017 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.114,52 Eur spolu s úrokom vo výške 87,17 Eur, úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.149,14 Eur od 01.03.2017 do zaplatenia, úrokom vo výške 9,90 % ročne zo sumy 994,17 Eur od 01.03.2017 do zaplatenia; zaplatenia sumy 1.121,59 Eur spolu s úrokom vo výške 87,69 Eur, úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.156,27 Eur, úrokom vo výške 9,90 % ročne zo sumy 1.000,45 Eur od 01.03.2017 do zaplatenia a zaplatenia sumy 1.777,12 Eur spolu s úrokom vo výške 136,23 Eur, úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.831,40 Eur od 01.03.2017 do zaplatenia, úrokom vo výške 9,90 % ročne zo sumy 1.590,96 Eur od 01.03.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. V dôvodoch žalobného návrhu uviedol, že dňa 01.06.2014 uzatvoril žalovaný so žalobcom zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXR (ďalej len "Zmluva"). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky. Predmetom zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť, za splnenia dohodnutých podmienok, žalovanému úver do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami v článku I. Zmluvy na sumu 1.300,-Eur a povinnosť žalovaného poskytnuté peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť. Žalovaný bol oprávnený úver čerpať jednorazovo dňa 01.06.2014, úver bol čerpaný dňa 01.06.2014. Povinná mesačná splátka žalovaného bola dohodnutá sumou 21,59 Eur. Zmluvné strany sa v čl. I Zmluvy dohodli, že vyčerpaný a nesplatený úver sa budú úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 9,90% ročne. Žalovaný doteraz uhradil 23,20 Eur - istina vo výške 6,37 Eur, zmluvné úroky vo výške 15,22 Eur a poplatky vo výške 1,61 Eur. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu a na

základe porušenia zmluvných povinností, určil žalobca predčasnú splatnosť ku dňu 15.04.2016. Žalobca poukázal na to, že žalovaný poskytol žalobcovi úver avšak v dôsledku nedodržania platobnej disciplíny zo strany žalovaného eviduje ku dňu 28.02.2017 pohľadávku voči žalovanému vo výške 1.209,28 Eur ktorú sumu tvorí: - istina vo výške 1.000,45 Eur, úrok vo výške 60,08 Eur vyčíslený ku dňu 15.04.2016, úrok vo výške 87,69 Eur v období od 16.04.2016 do 28.02.2017, úroky z omeškania vo výške 53,01 Eur vyčíslený ku dňu 28.02.2017 a neuhradené poplatky vo výške 8,05 Eur. Dňa 23.06.2014 uzatvoril žalovaný so žalobcom zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR (ďalej len "Zmluva"). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky. Predmetom zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť, za splnenia dohodnutých podmienok, žalovanému úver do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami v článku I. Zmluvy na sumu 1.300,- Eur a povinnosť žalovaného poskytnúť peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť. Žalovaný bol oprávnený úver čerpať jednorazovo dňa 23.06.2014, úver bol čerpaný dňa 23.06.2014. Povinná mesačná splátka žalovaného bola dohodnutá sumou 21,47 Eur. Zmluvné strany sa v čl. I Zmluvy dohodli, že vyčerpaný a nesplatený úver sa budú úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 9,90% ročne. Žalovaný doteraz uhradil 23,08 Eur - istina vo výške 13,60 Eur, zmluvné úroky vo výške 7,87 Eur a poplatky vo výške 1,61 Eur. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu a na základe porušenia zmluvných povinností, určil žalobca predčasnú splatnosť ku dňu 15.04.2016. Žalobca poukázal na to, že žalovaný poskytol žalobcovi úver avšak v dôsledku nedodržania platobnej disciplíny zo strany žalovaného eviduje ku dňu 28.02.2017 pohľadávku voči žalovanému vo výške 1.201,69 Eur ktorú sumu tvorí: - istina vo výške 994,17 Eur, úrok vo výške 59,75 Eur vyčíslený ku dňu 15.04.2016, úrok vo výške 87,17 Eur v období od 16.04.2016 do 28.02.2017, úroky z omeškania vo výške 52,55 Eur vyčíslený ku dňu 28.02.2017 a neuhradené poplatky vo výške 8,05 Eur. Dňa 30.06.2014 uzatvoril žalovaný so žalobcom zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR (ďalej len "Zmluva"). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky. Predmetom zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť, za splnenia dohodnutých podmienok, žalovanému úver do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami v článku I. Zmluvy na sumu 2.000,- Eur a povinnosť žalovaného poskytnúť peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť. Žalovaný bol oprávnený úver čerpať jednorazovo dňa 30.06.2014, úver bol čerpaný dňa 30.06.2014. Povinná mesačná splátka žalovaného bola dohodnutá sumou 32,96 Eur. Zmluvné strany sa v čl. I Zmluvy dohodli, že vyčerpaný a nesplatený úver sa budú úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 9,90% ročne. Žalovaný doteraz uhradil 34,45 Eur - istina vo výške 24,71 Eur, zmluvné úroky vo výške 8,25 Eur a poplatky vo výške 2,49 Eur. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu a na základe porušenia zmluvných povinností, určil žalobca predčasnú splatnosť ku dňu 15.04.2016. Žalobca poukázal na to, že žalovaný poskytol žalobcovi úver avšak v dôsledku nedodržania platobnej disciplíny zo strany žalovaného eviduje ku dňu 28.02.2017 pohľadávku voči žalovanému vo výške 1.913,35 Eur ktorú sumu tvorí: - istina vo výške 1.590,96 Eur, úrok vo výške 91,76 Eur vyčíslený ku dňu 15.04.2016, úrok vo výške 136,23 Eur v období od 16.04.2016 do 28.02.2017, úroky z omeškania vo výške 81,95 Eur vyčíslený ku dňu 28.02.2017 a neuhradené poplatky vo výške 12,45 Eur. Každú zmenu výšky úrovej sadzby úroku z omeškania žalobca oznámil žalovanému vo výpise, na výveske v pobočkách a na internetovej stránke žalobcu. Výška úroku z omeškania je v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka ku dňu 16.04.2016 (deň nasledujúci po dni splatnosti úveru vo výške 5 % ročne z dlžnej čiastky.

2. Žalovaný sa k žalobnému návrhu nevyjadril.

3. Súd podľa § 180 C.s.p. prejednal vec v neprítomnosti ospravedlneného žalobcu, ktorý súhlasil s tým, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaný nepožiadaval o odročenie pojednávania z vážnych dôvodov. Nebol dôvod na odročenie pojednávania podľa § 183 C.s.p.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobného návrhu v spojení s písomným vyjadrením žalobcu a špecifikácie nároku, zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR, zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR, zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR, všeobecných obchodných podmienok, oznámenia o zosplatnení, úrokových sadziieb, platobnej histórie, sadzobníka poplatkov, obrátov na účte žalovaného a zistil skutkový stav veci.

5. Medzi žalobcom a žalovaným boli uzatvorené nasledujúce zmluvy - dňa 01.06.2014 zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR, dňa 23.06.2014 zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR a dňa 30.06.2014 zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR. Neoddeliteľnou súčasťou zmlúv boli Všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR bol žalovanému poskytnutý úverový limit dohodnutý zmluvnými

stranami v článku I. Zmluvy vo výške 1.300,-Eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť formou platenia mesačných splátok vo výške 21,59 Eur. Žalovaný bol oprávnený úver čerpať jednorazovo dňa 01.06.2014, úver bol čerpaný dňa 01.06.2014. Na základe zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXR bol žalovanému poskytnutý úverový limit dohodnutý zmluvnými stranami v článku I. Zmluvy vo výške 1.300,- Eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť formou platenia mesačných splátok vo výške 21,47 Eur. Žalovaný bol oprávnený úver čerpať jednorazovo dňa 23.06.2014, úver bol čerpaný dňa 23.06.2014. Na základe zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXR bol žalovanému poskytnutý úverový limit dohodnutý zmluvnými stranami v článku I. Zmluvy vo výške 2.000,-Eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť formou platenia mesačných splátok vo výške 24,71 Eur. Žalovaný bol oprávnený úver čerpať jednorazovo dňa 30.06.2014, úver bol čerpaný dňa 30.06.2014. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu a na základe porušenia zmluvných povinností, určil žalobca predčasnú splatnosť ku dňu 15.04.2016.

6. Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

8. Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

9. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

10. Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

11. Podľa § 369 odsek 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom (§ 768f Obchodného zákonníka) ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

12. Podľa predpisov občianskeho práva (§ 517 ods.2 Občianskeho zákonníka) ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

14. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že žalobný návrh bol podaný dôvodne. Žalobca preukázal platné uzavretie úverových zmlúv medzi ním, ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Uzatvorené Zmluvy majú charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže boli uzatvorená medzi dodávateľom v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti žalobcu a

žalovaným, ako spotrebiteľom, ktorý pri jej uzavieraní a plnení nekonal v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe zmlúv o úvere, boli žalovanému poskytnuté úvery vo výške 1.300,- Eur, vo výške 1.300,- Eur a vo výške 2.000,- Eur, pričom žalovaný sa zaviazal riadne a včas formou mesačných splátok splatiť jednorazovo vyčerpané úvery. Žalovaný riadne a včas neplatil splátky úveru a doteraz zaplatil celkovo 1.100,11 Eur (404,32 Eur + 406,24 Eur + 289,55 Eur), na základe čoho po zosplatnení žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie sumy 4.013,23 Eur (1.114,52 Eur + 1.121,59 Eur + 1.777,12 Eur) a zmluvných úrokov vyčíslený ku dňu 15.04.2016 v celkovej výške 211,59 Eur (59,75 Eur + 60,08 Eur + 91,76 Eur, a preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.013,23 Eur a zmluvný úrok vo výške 211,59 Eur.

16. Keďže žalovaný riadne a včas po vyhlásení okamžitej splatnosti nevrátil poskytnutý úver vznikol žalobcovi v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (pre rozhodné obdobie bola stanovená sadzba vo výške 0,00 % zákonný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.114,52 Eur od 15.04.2016 do zaplatenia, zo sumy 1.121,59 Eur od 15.04.2016 do zaplatenia a zo sumy 1.777,12 Eur od 15.04.2016 do zaplatenia (deň nasledujúci po splatnosti), na zaplatenie ktorých súd žalovaného zaviazal.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi stranami vznikol spotrebiteľský vzťah a medzi stranami uzatvorená zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, pričom pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok v časti nároku na zaplatenie úroku vo výške 9,90 % ročne zo sumy 994,17 Eur od 01.03.2017 do zaplatenia, zo sumy 1.000,45 Eur od 01.03.2017 do zaplatenia a zo sumy 1.590,96 Eur od 01.03.2017 do zaplatenia súd v tejto časti návrh ako nedôvodný zamietol. Žalobca pristúpil v zmysle zmluvných dojednaní k zosplatneniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi zmluvné úroky odo dňa účinkov zosplatnenia nepatria. Súd vychádzal z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. ÚS IV. 476/2012 zo dňa 18.09.2012, z ktorého vyplýva, že Ústavný súd SR súhlasil s názorom odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnuté úroky z úveru nevzniká, iba právo na úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Súčasne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove vydaného v konaní sp. zn. 6Co/190/2014 dňa 30.06.2015 z ktorého vyplýva, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť

celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdiely spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z.z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia požadujúce od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Súčasne súd zamietol nárok v časti uplatnených nezaplatených poplatkov z dôvodu, že poplatky zo strany žalobcu neboli riadne špecifikované s poukazom na konkretizovanie porušenia zmluvných povinností.

21. Lehotu na splnenie uloženej povinnosti určil žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p., keďže neboli zistené zákonné podmienky pre určenie dlhšej lehoty na splnenie povinnosti.

22. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže súd žalobe v celom rozsahu okrem nepatrnej časti vyhovel, je žalobca úspešnou stranou sporu, a preto súd priznal žalobcovi právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.